

„Mężczyzną i niewiastą stworzył ich”

1. Wzajemne odnoszenie się kobiet do mężczyzn nastęrcza wiele trudności w rodzinach, w zakładach pracy, a także w Kościele. Niepokojące jest to, że niektóre prądy kulturowe ujmują relacje kobiet i mężczyzn w kategoriach walki lub handlu. Płciowość staje się towarem na sprzedaż. Skutkiem tego w cywilizacji zachodniej powstaje kryzys rodziny; tu i ówdzie proponuje się nienaturalne modele rodzin. Nie prowadzi to ani do wzmocnienia roli kobiety, ani mężczyzny. Nadal powszechnie mówi się o kryzysie ojcostwa, narasta też zjawisko kupczenia godnością kobiety.

2. Jakkolwiek ważna jest wiedza psychologiczno-seksuologiczna o płciowości, to najważniejsze jest **osobowe spojrzenie na mężczyznę i kobietę**. Właśnie w tej perspektywie widzi ludzką płciowość Pismo Święte. Nie odpowiada ono na pytania z zakresu seksuologii, ale stwierdza, iż **zarówno kobieta, jak i mężczyzna noszą w sobie obraz Boży**. Znaczy to, że różnią się od zwierząt rozumem, wolnością, poszukiwaniem Boga i zdolnością do poświęcenia się najwyższym wartościom. W takim samym zakresie odnosi się to do mężczyzn jak i do kobiet. Pismo Święte nigdzie nie twierdzi, że kobieta jest istotą mniej godną, mniej zdolną, czy bardziej skłonną do grzechu. Co więcej, w Biblii mamy przykłady kobiet niezwykłych, dzielnych i wsłuchanych w głos Boga. Przykładem jest sama Najświętsza Maryja Panna i jej rola w historii zbawienia. Jezus Chrystus odnosił się do kobiet z najwyższym szacunkiem. Także one były bohaterkami Jego przypowieści, uzdrawiał je, bronił ich godności.

3. Podkreślając równość ludzkiej godności mężczyzny i kobiety, Pismo Święte Starego i Nowego Testamentu zwraca uwagę na to, że **płciowość jest integralnym elementem człowieczeństwa**. Bóg chciał, aby ludzie - jako istoty płciowe - obdarowywali się wzajemną miłością. Pięknie wyrażają to znane słowa z Księgi Rodzaju: „Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swoją żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem” (Rdz 2,24). Płciowość ludzka jest więc podstawą głębokiej, osobowej relacji między mężczyzną i kobietą. Autorzy biblijni porównują ją często do relacji między Chrystusem i Kościołem. **„Bycie kobietą” i „bycie mężczyzną” stanowią dwa sposoby istnienia ludzi.**

Bóg więc stwarzając człowieka jako mężczyznę i kobietę chce, aby płciowość ludzka nie była powodem niepokoju w życiu pojedynczych ludzi i we wzajemnych relacjach. **Męskość i kobiecość nadają niepowtarzalny rys ludzkiej osobie**. Łączyć je powinny: wzajemna wdzięczność, szacunek i miłość. Katechizm Kościoła Katolickiego stwierdza krótko: „«Bycie mężczyzną» i «bycie kobietą» jest rzeczywistością dobrą i chcianą przez Boga: mężczyzna i kobieta mają nieutralną godność, która pochodzi wprost od Boga, ich Stwórcy (...) W swoim «byciu mężczyzną» i «byciu kobietą» odzwierciedlają oni mądrość i dobroć Stwórcy” (KKK 369).

5. Zapamiętajmy: Biologiczna, psychiczna i osobowościowa odmienność kobiet i mężczyzn jest faktem o zasadniczym znaczeniu dla życia człowieka. Mężczyźni i kobiety mają jednakowo równą godność. We wzajemnych relacjach między kobietami i mężczyznami nie powinno być dominacji, lecz miłość. Ludzie wierzący w Boga, w tym szczególnie mężczyźni, powinni zdecydowanie przeciwstawiać się niesprawiedliwemu traktowaniu kobiet w życiu społecznym, ekonomicznym i rodzinnym.

Ks. Ireneusz Mroczkowski